

Hírfutár

9. évfolyam, 24. szám MTA VILÁGGAZDASÁGI KUTATÓINTÉZET

2007. április

A TARTALOMBÓL

1 Farkas Péter: Egy új külstratégia világgazdasági és ...	4 Események, Műhelyviták
3 Novák Tamás: Kelet-Európa Tanulmányok	5 Újdonságaink

Farkas Péter

Egy új külstratégia világgazdasági és gazdaságon kívüli környezete

A Külügyminisztérium, a miniszterelnök felkérésére, megkezdte a magyar kül(ügyi) stratégia újragondolását. A program szerteágazó. A háttérkutatásokban kül- és biztonságpolitikai szakértők mellett politológusok, történészek, jogászok, nemzetközi folyamatokat kutató közgazdászok is részt vesznek.

Az MTA Világgazdasági Kutatóintézete és a Közép-európai Egyetem (CEU) EU Bővítési Központja együtt kapott megbízást a következő négy téma kutatására: a világgazdasági környezet középtávú gazdasági előrejelzése; a globális környezet gazdaságon kívüli tényezőinek középtávú előrejelzése; a sikeres EU-tagság integrációs (belső) tényezői; a biztonság gazdasági vonatkozásai, a mozgástér perspektívái. Az első két témáról szakértők és több minisztériumi képviselő bevonásával vitanapot rendeztünk a Világgazdasági Kutatóintézetben, 2007. március 22-én, Inotai András és Balázs Péter vezetésével. Összesen 14 dolgozat tartalmát ismertették a szerzők. Az opponensek – egy kivétellel – a *Corvinus Egyetem Világgazdasági Tanszékének* munkatársai voltak.

A szerteágazó tematika és vita folytán – területi korlátok miatt – csak arra szorítkozhatunk, hogy a dolgozatok kiemelten fontosnak tartott üzeneteire koncentrálunk. Az érdeklődők azonban elolvashatják a tanulmányokat, illetve egyoldalú összefoglalójukat, a HVG, a VKI és a CEU honlapján, az új külstratégia kidolgozása a nyilvánosság bevonásával folyik. A hvg.hu-n hozzá is lehet szólni a tanulmányokhoz.

Inotai András dolgozata azt mutatja ki, hogy a világgazdasági és világpolitikai erőterek változása folytán alapvetően változik az elmúlt évszázad(ok)ban kialakult nemzetközi „interdependencia”. Bár az USA vezető szerepben marad, a világgazdaságban és a világpolitikában egyre nagyobb befolyással jelennek meg új országok vagy országcsoportok. Ugyanakkor jelentős biztonsági kockázatot képviselnek a világfejlődéstől egyre inkább elszaka-

dó régiók, mint Afrika (nagy része), de az arab világ zöme is.

Olyan integrációnak vagyunk a tagja, amely (1) éppen belépésünk előtt néhány évvel veszítette el évszázadokon keresztül birtokolt növekedésiközpont-szerepét. (2) Másfél évtizeddel ezelőtt megszűntek az európai integrációban meghatározó szerepet játszó külső tényezők. (3) Egyre szembetűnőbb az EU gazdasági és politikai befolyása közti különbség. (4) Elgondolkodtató a különbség a kulcsországok hosszú ideje gyenge növekedési üteme és ugyanezen országok vezető vállalatainak rekordnagyságú profitszerzése között. (5) 2004-ben megszakadt a bővítés és mélyítés évtizedeken keresztül bevált párhuzamossága. (6) Versenyképességi kihívások, demográfiai fejlemények és növekedési-finanszírozási korlátok egyaránt megkérdőjelezzik az európai jóléti modell(ek)et. (7) Új törésvonalak jöhetnek létre a fejlett vagy fejlettebb országokban is. A világméretben újraszerveződő munkamegosztás vesztesei részben a közepes képzettségű rétegek lehetnek. Ez megingathatja a jelenlegi demokratikus struktúrák bázisát.

Simai Mihály a globális gazdaság új intézményi struktúrájáról értekezve megállapítja, hogy a multilaterizmus olyan szükséglet, amelyet a globális problémák, az interdependenciák, a nemzetköziesedés folyamatai követelnek meg. A nemzetközi együttműködési rendszer közgazdaságilag az erőforrás-allokációt szolgálja a jólét maximalása érdekében, de ez szűk megközelítés: a globális problémák megoldását is szolgálnia kell. A jövőben (1) a hatalmi viszonyok továbbra is érvényesülnek, amit a kisebb országok koalíciói kissé torzíthatnak. (2) Véget ért a hidegháború utáni globális optimizmus. Nem jött el a jólét korszaka, globális politikai, szociális és környezeti tragédiák lehetségesek. (3) A nemzetközi szervezetek sok kudarcot könyvelhetnek el, az esetenként növekvő ellentétek miatt a nemzetközi rendszer csak lassan lesz képes a változásokhoz igazodni. (4) Az egész nemzetközi rendszer

☎ 224-6760; 📠 224-6765
✉ vki@vki.hu
www.vki.hu

Magyar Tudományos Akadémia
Világgazdasági Kutatóintézet
1014 Budapest, Országház u. 30.

reformja szükséges, de ez csak kis lépésekkel, egyenetlenségekkel fog megvalósulni. (5) Az EU szerepe e folyamatokban nőni fog, de az USA szerepe döntő marad.

Farkas Péternek a globális növekedéssel és a társadalmi következményekkel foglalkozó tanulmánya szerint a világgazdaság középtávon az elmúlt időszaknál valamivel lassabban – 4%-kal – nő, de erősödtek a megtorpanás, esetleg az erős kiigazítás rizikótényezői. 2011 és 2020 között a globális világgazdasági növekedés 3,3%-os lesz. 2020-ig a globális növekedés 27%-át Kína, 15%-át az USA, 12%-át India fogja adni, míg a negyedik Brazília csak a 2,4%-át! A globálisan versenyztetett munkabérekre nagy nyomás fog nehezedni. Tovább fognak nőni az országok között és az országokon belüli jövedelmi-elosztási egyenlőtlenségek. Világszerte gyengülőben van a társadalmi kohézió.

Kiss Judit azt hangsúlyozza, hogy a *világkereskedelem* továbbra is a globális növekedés motorja marad, s tovább nő a fejlődő országok, elsősorban Kelet-Ázsia súlya. A nemzetközi kereskedelem lendületét azonban veszélyezteti a WTO dohai fordulás tárgyalásainak elakadása. Ezért is elmozdulás mutatkozik a bilaterális és regionális kereskedelmi egyezmények felé. Magyarország számára nehéz lesz a 36-37. hely megtartása, elsősorban a szolgáltatás-kereskedelemben és a relációs struktúra diverzifikálásában rejlenek lehetőségeink. A multinacionális vállalatok nagy súlya miatt a nemzetgazdasági teljesítmény már kevésbé hat az ország kereskedelmi teljesítményére.

Artner Annamária versenyképességi elemzése szerint a termelés célja nem a népek boldogulása, hanem a vállalati nyereség, függetlenül attól, honnan származik. Nyereséget azonban csak versenyképes vállalat tud termelni. Ezért ma a legtöbb kormány a piaci versenyképességet kergeti. Versenyképesnek ma az a társadalom nevezhető, amelyik (viszonylag) zökkenőmentesen képes kiszolgálni a tökéletesülés igényeit, beleértve annak zavarait, változásait is. Középtávon nem várható, hogy a nemzeti kormányok között olyan összefogás jöjjön létre, ami az „elszabaduló” multikkal szemben széles körű és elmélyült gazdaságpolitikai egyeztetést eredményezne.

Körösi István azt fejti ki írásában, hogy Európa *humán erőforrásának* erősítése döntően az oktatás, a tudomány, a kutatás-fejlesztés és az innováció sikerességén múlik. Magyarország EU-stratégiája sikerességének döntő tényezője a fenti szempontok együttes képviselése a külpolitikában és a külgazdaságban egyaránt.

Szalavetz Andrea szerint Magyarország nem engedheti meg magának, hogy feltörekvő *technológiai* területeket elhanyagoljon. Ennek megfelelő külstratégiai ajánlásokat tesz, melyek a jelen beszámoló végén találhatóak.

Kiss Judit kiemelte, hogy *Magyarország agrármozgásterét* erőteljesen behatárolja az EU közös agrárpolitikája. Az exportorientációra való hosszú távú berendezkedést egyrészt a világgazdasági és agrárpiaci tendenciák indokolják: a világ agrárpiacait a növekvő kereslet fogja vezérelni. Másrészt az agrárgazdaság még mindig hozzájárulhat a külgazdasági egyensúly javításához.

Fóti Klára elemzése alapján az elkövetkező 3-10 évben a *migrációs* nyomás növekedésével lehet számolni, mind a fejlődő országok egy részében ma is tapasztalható *túlnépesedés* (vagyis a demográfiai folyamatok), mind a jövedelemegyenlőtlenségek várható további éleződése következményeként. A bevándorlók leginkább a *munkaerőpiac* alsó, illetve felső szegmenséből rekrutálódnak. Az Európai Unión belül bizonyos ágazatokban (például az egészségügyben) sor kerülhet közepesen képzett (szakképzett, de nem feltétlenül egyetemi végzettségű) migránsok áramlására is. Az nyilvánvaló, hogy a menekültek fogadása tekintetében hazánknak az Európai Unió közös menekültügyi politikájához kell alkalmazkodnia.

Fleischer Tamás a fenntarthatósággal foglalkozott. A gazdasági fenntarthatóságon túllépve be kell vonni e fogalom alá az intergenerációs szolidaritást, nagy súlyt kell helyezni az adott időben egymás mellett élők egymás iránti kötelezettségére is. A külpolitika éppen ebben a metszetben találkozik legközvetlenebbül tennivalókkal. Egyrészt ide tartozik a más nemzetek iránti szolidaritás, másfelől pedig itt jelentkeznek a saját körülményeink megvédelmezése kapcsán felmerülő tennivalók. Ezen túlmenően a világ jövője csakis együttműködésen alapuló fenntarthatósági forgatókönyvre épülhet. Érdemes volna uniós szinten is végiggondolni, vajon a jelenlegi kulcsproblémák egy jelentékeny hányadát (alkotmányozás kudarca, bővítési kiábrándultság, mérsékelt gazdasági teljesítmény) nem éppen az erőltetett egységesség felhagyása révén lehetne-e gyorsan meghaladni. Ebben az esetben a fejlettebb országok is homogénebb rendszerben, egyszerűbb döntéshozatallal, gyorsabban haladhatnának, és cserébe nagyobb áldozatot lennének képesek vállalni a következő lépcső országainak felzárkóztatásában.

Az *állam változó szerepéről* két tanulmány is készült. *Ádám Zoltán* szerint a világgazdasági globalizáció hatása megkérdőjelezi a fejlesztő állam mint gazdaságfejlesztési modell fenntarthatóságát, megfosztja eszközeitől. Fontos, hogy a maradék állam, miközben a bürokrácia megőrzi szakmai és politikai integritását, megfelelően ágyazódjon be a társadalmi kapcsolatrendszer hálózatába, hogy azután ezen a kapcsolatrendszeren keresztül valósítsa meg fejlesztéspolitikai céljait. Ezt nevezik beágyazott autonómiának (*embedded autonomy*).

Simai Mihály az állam szerepét fontosabbnak és kiterjedtebbnek tételezi. Az állam mint intézményrendszer fennmarad, funkciói azonban változnak, esetenként bővülnek. Szerinte nem térhet ki az állam a piaci rendszerben sem a gazdaságfejlesztés hosszú távú stratégiai céljainak megfogalmazása és az ehhez szükséges feltételek előmozdítása elől. A piac szabályozásán és ösztönzésén túl különösen fontos feladattá vált a fejlődés társadalmi és ökológiai fenntarthatóságának előmozdítása, a gyengék védelmezése, a környezetvédelem s a profitmaximalizálási törekvések következtében fellépő, a közérdeket sértő tevékenységek korlátozása. A „Világállam” kialakulása azonban a globalizációs folyamat ellenére is valószínűtlen. A tanulmányban foglaltak két legfontosabb következtetése az államok gazdasági és politikai feladatainak és tevékenységének a múltbelieknél sokkal szorosabb és

szerveesebb összekapcsolódása, valamint annak tagadása, hogy az állam szerepe a XXI. században csökkenni fog.

Szigetvári Tamás szerint EU-csatlakozásunk alapján Magyarország sok szempontból kimondottan kedvező feltételekkel rendelkezik a sikeres felzárkózási modell megvalósításához. Szembe kell néznünk azonban a modernizációt, a felzárkózást megnehezítő, egyes esetekben akár ellehetetlenítő tényezőkkel is: számos eleme nagyban függ a külső körülmények alakulásától. Emellett a társadalmi kohézió megbomlása, az egyenlőtlenségek növekedése, a társadalmi bizalom hiánya is ellene hat a szükséges reformok sikeres végrehajtásának.

A tanulmányok szerzői – dióhéjban ismertetett – helyzetelemzésükből a magyar külpolitika jövőbeni alakulására vonnak le következtetéseket, tesznek ajánlásokat. *Inotai András* szerint az újrarendeződő és állandóan fejlődő nemzetközi erőterben Magyarország – mint az EU tagja – egyszerre játszik politikafogadó (*policy-taker*) és politikaalakító (*policy-shaper*) szerepet. Ma még – évszázados berögzöttségének is tulajdoníthatóan – rendszeresen az előbbi jelenik meg, miközben minden területen tudatosan erősíteni kell a proaktív magatartást, vagyis a politikaalakító szerepet. Kis országgént a magyar külstratégia meghatározó eleme a gazdasági érdekek érvényesítése. Érdekünk az EU mélyítésének támogatása. *Simai Mihály* hozzáteszi, hogy a magyar szakdiplomácia jelentős szerepet töltött be a nemzetközi együttműködés alakításában, de egyfajta csólátás alakult ki az EU-ba való belépéssel: nem eléggé számolt azzal, hogy az EU maga is a nemzetközi rendszerben működik, és csökkentette aktivitását az ENSZ szakosított szervezeteiben, fórumain. Ezen változtatni kell. *Farkas Péter* szerint a külügyi apparátusnak (tudományos megalapozással) részt kell vennie a gazdaságpolitikai döntéshozatalban, mert a bel- és kül(gazdaság)-politika már rég nem választható el egymástól. Az EU-s tevékenység (részvétel a brüsszeli döntéshozatalban, a forrásokért folyó lobbizásban) nagyon fontos, de hozzátette: a szakdiplomáciának Ázsiában a még mindig erős befolyással bíró államok szintjén is elő kell segítenie a vállalatközi kapcsolatokat, az áruforgalmat. *Szalavetz Andrea* azt hangsúlyozta, hogy a technológiai fejlődés számos gazdasági következménye is diplomáciai segítséget, párbeszédet igényel (a technológiai fejlődés versenypolitikai vonatkozásai vagy az a tény, hogy a fejlődés következtében felgyorsul bizonyos gazdasági tevékenységek kitelepülése, ami bilaterális feszültségeket okozhat). Mivel a külpolitika és a technológia összefonódása egyre szorosabb, (globális problémák) amerikai mintára javasolja, hogy a Külügyminisztérium hozzon létre egy tudomány- és technológiapolitikai tanácsadói posztot, illetve főosztályt a minisztériumon belül. Aktívabb részvételre van szükség továbbá a tudomány- és technológiapolitikai vonatkozású nemzetközi együttműködésben. *Fóti Klára* kiemelte, hogy amennyiben uniós szinten a terveknek megfelelően sikerül előrelépni a közös bevándorlási politika ügyében, a magyar külpolitikára jelentős szerep hárulhat e politika alakítása tekintetében.

A tanulmányok főbb megállapításait csak kevés esetben érte alapvető kritika, több volt a hangsúlyokat érintő

észrevétel. A következő időszakokban készülnek el az említett négy témának az összefoglalói, s ezek is nyilvános vitára kerülnek.

Novák Tamás

Kelet-Európa Tanulmányok

Az MTA Világgazdasági Kutatóintézete 2007 januárjában új kiadványsorozatot indított útjára Kelet-Európa Tanulmányok címmel. Kutatásainkban mindig is kiemelt szerepet játszott a volt szocialista országok átfogó, komparatív elemzése, s számos hazai és nemzetközi kutatás révén jelentős ismeretanyag gyűlt össze a térségre vonatkozóan. A kiadványban az intézet munkatársai és külső szerzők rendszeresen foglalkoznak a térséget érintő aktuális politikai, gazdasági és társadalmi kérdésekkel. A Világgazdasági Kutatóintézet alapvető feladatának tekinti, hogy a közgazdász-társadalomban, a döntéshozók körében, illetve a szélesebb közönségben térségünk jobb megismerésére jelentkező igényt kielégítse.

A kiadványsorozat tematikája tág keretek között alakul a következőkben, s foglalkozunk a régióra vonatkozó átfogó, összehasonlító témákkal, amelyek egy-egy funkcionális területet dolgoznak fel; helyet kapnak meghatározott szempontok szerint elkészített országtanulmányok; s a térségre vonatkozó hagyományos típusú makrogazdasági elemzések és előrejelzések is készülnek majd.

A Kelet-Európa Tanulmányok első kötete, az „Európa peremén: új tagok és szomszédok” áttekintést adott a délkelet-európai térség, egyes FÁK-országok és Törökország gazdasági-társadalmi folyamatairól. Az országokat gazdaságpolitikai szempontból elemeztük, különösen arra figyelve, hogy melyek a következő években meghatározó jelentőségű dilemmák és problémák. Ez a kötet egyesítette magában azt, hogy a VKI erőteljes hangsúlyt helyez a Balkán és az európai FÁK-országok, valamint Törökország kutatására.

Célunk, hogy a térségre vonatkozó interdiszciplináris elemzéseket is erősítsük, ezért más akadémiai és azon kívüli kutatóműhelyekkel is együttműködünk a következő időszakban. A kiadvány évente többször is megjelenik, s a viszonylag kispéldányszámú nyomtatott verzió mellett az anyagokat honlapunkon is közzé fogjuk tenni. Törekszünk arra is, hogy az egyes számokat a vállalati szféra vagy a bankszektor egyes szereplőivel közösen jelentessük meg.

A Kelet-Európa Tanulmányok következő száma 2007. júniusában jelenik meg, s tervezett témakörei a következők: A Visegrádi országok agrárkereskedelmének alakulása az EU-csatlakozás óta; Az Európai Unió bővítésének lehetőségei a következő évtizedben; A vállalatok társadalmi felelőssége Közép-Európában (Corporate Social Responsibility); Beruházási lehetőségek a Nyugat-Balkánon.

ESEMÉNYEK

2006. december 14-én került sor az immár hagyományosnak nevezhető, a világgazdaság elmúlt és következő évét elemző sajtótájékoztatóra.

Intézetünk három vezető kutatója a 2007-es év várható tendenciáit elemezte a világgazdaság, az Európai Unió és Magyarország szemszögéből. Simai Mihály akadémikus a világgazdaság 2007-es kilátásait taglalta. Inotai András, intézetünk igazgatója Románia és Bulgária EU-tagságának várható következményeit foglalta össze. Rácz Margit kutatási igazgató az Európai Unió főbb 2007-es kihívásairól tartott rövid beszámolót, majd rövid visszatekintésben méltatta az unió elmúlt években elért eredményeit, különös tekintettel az euró bevezetésére.

Február 6-án szakmai és baráti beszélgetésre intézetünkbe látogatott Sólyom László köztársasági elnök. Munkatársaink beszámoltak az intézetben zajló kutatásokról, néhány aktuális világgazdasági témáról, amely kulcsfontosságú országunk jelene és jövője szempontjából. Szó volt, többek között, a globalizáció hatásairól, a környezetvédelemről, az energiakérdésekről, a mezőgazdaságról, a fejlesztéspolitikáról, a világgazdaság aktuális fejlődése szempontjából fontos néhány régióról, országról, illetve Magyarország sikeres EU-tagságának feltételeiről, a magyar gazdaság regionális mozgásteréről. A több mint kétórás beszélgetést az elnök úr igen tartalmasnak és informatívnak találta.

Február 6-án és 7-én négy vári akadémiai intézet (Kisebbségkutató, Politikatudományi, Szociológiai, Világgazdasági) közösen szervezett egy nagyszabású konferenciát, mely a résztvevő intézetek aktuális kutatásait és jövőbeni konzorciumi terveit, kapcsolati hálóját volt hivatott bemutatni a szakmai közönségnek. A rendezvényen a VKI is képviseltette magát. Kutatóink az EU-tag Magyarország tapasztalatairól számoltak be regionális összehasonlításban. A négy intézet további szakmai együttműködést tervez közös pályázatok keretében.

Február 15-én a magyarországi adózás aktuális kérdéseit feszegető szűk körű szakmai beszélgetést szerveztek a VKI kutatói, amelyre előadóként meghívták Pitti Zoltánt, a téma egyik neves szakértőjét. A vendégünk a mai magyar adórendszer sajátosságait elemezte, és néhány reformjavaslatot is bemutatott a hallgatóságának. A VKI részéről Somai Miklós tartott előadást, amelyben az adózás és a társadalmi versenyképesség összefüggéseit boncolgatta. A két előadást élénk vita követte.

Február 22-én és 23-án került sor a VKI-ban régóta tervezett nagyszabású nemzetközi konferenciára, megemlékezvén a VKI alapítójáról és első igazgatójáról, Bognár Józsefről. A rendezvény címe a *Világgazdasági korszakváltás: visszatekintés, a jelen és a távlatok* volt. A konferencia kiindulópontjaként Bognár József egyik alapvető

tézise szolgált, mely szerint a világgazdaságban már a 70-es évek olajválsága is az átfogó korszakváltás egyik következménye volt. A múltat boncolgató előadások többek között az alábbi kérdések köré szerveződtek: Mennyire voltak előre jelezhetőek a XX. század utolsó harmadában végbement változások a nemzetközi rendszerben? Mennyire voltak helyesek az intézet prognózisai, melyek lényegében Bognár József korszakváltással kapcsolatos elemzéseire épültek? Mit vártunk a rendszerváltástól és mi realizálódott ebből nemzetközi kapcsolatrendszerünkben?

A jelennel foglalkozó témakör Magyarország mint EU-tagország esélyeire és kihívásaira keresett válaszokat: Milyen változásokat eredményezett az EU-tagság a magyar fejlődés nemzetközi feltételrendszerében? Hogyan értékelhető a folyamatban lévő reformok a magyar gazdaság nemzetközi versenyképességének erősítése szemszögéből?

A konferencia másnapját a jövő nagy kérdéseinek szentelték az előadók: Milyen változások bontakoznak ki a nemzetközi rendszerben a XXI. században? Ezek milyen változásokat hoznak a világgazdaság növekedésében, elosztási viszonyaiban és a globális versenyben? Milyen új lehetőségeket, veszélyeket, konfliktushelyzeteket teremtenek az új globális kihívások, s ezekre miképpen képesek és hajlandók reagálni a társadalmak és az államok? Mennyire alkalmas a multilaterális rendszer a globális átalakulás menedzselésére a XXI. században?

A konferencia alapján megfogalmazódott, hogy a XX. század utolsó harmadában kezdődött változások a XXI. század első évtizedeit is jelentős mértékben meghatározzák, és egyértelmű az is, hogy a világ nem készült fel megfelelő módon a következmények kezelésére.

A konferencia előadásai hamarosan kötetben is napvilágot látnak.

Február 22-én és 23-án a VKI-ban átfogó vitasorozatot rendeztünk, melynek keretében az új külkapcsolati stratégia kidolgozásához elkészített tanulmányokat elemezték a résztvevők. A Külügyminisztérium megbízásából a Central European University és a VKI kutatói készítik a külkapcsolati stratégia kidolgozásához szükséges tanulmányokat. A vitán a globális környezet középtávú gazdasági előrejelzése, valamint a globális környezet gazdaságon kívüli tényezőinek középtávú előrejelzése témakörben készült anyagok kerültek terítékre. A harmadik témakörben készített vitaindító tanulmányok (a sikeres EU-tagság integrációs tényezői) 2007. március 30-án kerültek a Közép-Európai Egyetemen tárgyalásra.

Március 6-án a VKI és az Európai Bizottság Magyarországi Képvisellete közös sajtótájékoztatót szervezett a római szerződés 50. évfordulója alkalmából. A sajtótájékoztató nem annyira ünnepi megemlékezés volt, hanem – élve a VKI kutatói bázisának átfogó ismeretanyagával – inkább a jelen és a jövő legfontosabb kihívásainak, esélyeinek elemzése. A rövid előadások két témakör köré csoportosultak: az Európai Unió a világban, illetve az Európai Unió belső reformkényszerei. A múlt, jelen és jövő, a lehetőségek és a feladatok közös áttekintése, az

együttgondolkodás egyik alapvető feltevése az volt, amit a meghívó címében is jeleztek a szervezők: Lesz-e még 50 éve az Európai Uniónak?

ÚJDONSÁGAINK

Műhelytanulmányok

- No.73 Somai Miklós: Adózás és társadalmi versenyképesség
- No.74 Fleischer Tamás: Hálózatok, hálózati szintek és a hálózat által kiszolgált szintek
- No.75 Ludvig Zsuzsa: Az Európai Unió és Oroszország energiadiológusa

Working Papers

- No.173 David L. Ellison: Market Correctives, Market Palliatives and the New Politics of European Industrial and Regional Development
- No.174 Sándor Buzás – Klára Fóti: Industrial Competitiveness and Labour Market Transformation in Hungary: Macroeconomic Developments and Empirical Analysis

Vélemények, Kommentárok, Információk

- No.140 Simai Mihály: A világgazdaság fejlődésének kilátásai és a magyar gazdaság, 2007–2008
- No.141 Inotai András: Bulgária és Románia EU-csatlakozása és lehetséges hatása a magyar gazdaságra
- No.142 Weiner Csaba: Rövid helyzetkép Oroszországról a 2000-es évek közepén
- No.143 Novák Tamás: Szerbia a választások után – politikai és gazdasági kockázatok a láthatáron
-
-

Technológiai Fejlődés és Új Tudományos Eredmények

(csak elektronikusan a honlapunkon)

- No.9 Fleischer Tamás: Innovációk a közlekedésben
- No.10 Túry Gábor: Tovagyűrűző hatások a cseh feldolgozóiparban

Amennyiben felkeltettük érdeklődését kiadványaink iránt, forduljon intézetünk munkatársához:

Varga Istvánné

telefon: 224-6707, fax: 224-6766

e-mail: vgorgyi@vki.hu

illetve publikációink megtalálhatók, letölthetők a www.vki.hu weboldalon

